

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/201/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414213557
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414213557.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: K. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č.XXX, zastúpený: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o. , so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36813401, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o zaplatenie 154.- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k 17C/180/2014-250 zo dňa 9. júla 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a určil, že úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04.04.2011 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 154,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 05.04.2012 do zaplatenia , do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 34, §35 ods. 1, §37 ods. 1, §40 ods. 1 §52 ods. 1,2 a 4, § 53 ods. 1, 2,3 a 5, § 54 ods.1, §451 ods. 1, 2, § 456, § 121 ods.3 a §517 ods.2 OZ, § 1 ods. 2, §9 ods. 1, §9 ods. 2 písm. a/,b/ k/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, §137 písm. c/ CSP, §44 ods. 2,3 Exekučného poriadku ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodne podaná. Považoval za preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 4.4.2011 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 350,- eur s tým, že žalovaný sa zaviazal tento úver vrátiť spolu s poplatkom v sume 322,- eur v splátkach po dobu 12 mesiacov. Žalobca uhradil žalovanému celkom 504,- eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 9 ods. 2 písmeno j/ zákona č. 129/2010 Z.z., neobsahuje ani úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z., neobsahuje ani termíny splátok istiny podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako i priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úveru zverejnené podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok podľa § 9 ods. 2 písmeno y) zákona č. 129/2010 Z.z. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z.z. určil, že uvedený spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe zmluvy o úvere zo dňa 4.4.2011 je treba považovať za úver bezúročný a bez poplatkov.

Vo vzťahu k nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 154,- eur s príslušenstvom uviedol, že nárok žalobcu považuje za dôvodný. Vychádzal zo zistenia, že doposiaľ žalobca zaplatil

žalovanému okrem požičanej sumy 350,- eur aj ďalšiu sumu 154,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že poskytnutý úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov došlo zo strany žalobcu k plneniu bez právneho dôvodu v prospech žalovaného podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto žalovanému podľa názoru súdu prvej inštancie vznikla podľa § 456 Občianskeho zákonníka povinnosť toto bezdôvodné obohatenie vydať žalobcovi. Z uvedených dôvodov žalobe žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 154,- eur s príslušenstvom vyhovel. O výške úrokov z omeškania rozhodol podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. v platnom znení, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu vzniku bezdôvodného obohatenia, t.j. ku dňu 4.4.2012 predstavovala 1,00 % a teda úrok z omeškania predstavuje 9,00 %. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zrušenia z dôvodu že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že spornú zmluvu nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože zo zmluvy, ktorú so žalobcom uzatvoril vyplýva, že úver bol poskytnutý na výkon povolania. Bránil sa tým, že žalobca v zmluve uviedol a aj osobitne podpísal, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na výkon povolania. Z uvedeného dôvodu žalobcu nie je možné považovať za spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 po spotrebiteľských úveroch. Žiadal zohľadniť, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa §497 a nasl. Obchodného zákonníka a má podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. povahu absolútneho obchodu. Keďže žalobca zmluvu nepodpísal v postavení spotrebiteľa nie je možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov a aplikovať na tento vzťah právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Žiadal zohľadniť, že žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu potvrdil svojim podpisom a bol si vedomý svojich záväzkov. Bránil sa tým, že dohoda o výške odplaty má všetky náležitosti ustanovené zákonom a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi, preto v tejto veci nebol daný žiadny dôvod, aby sa zmluva o úvere v časti odplaty považovala za neplatnú. Záverom uviedol, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon, preto žalobca plnil na základe platne uzatvorenej zmluvy.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že súd určil zmluvu o úvere za zmluvu bez úrokov poplatkov, preto je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi sumu 154 euro, ktorá predstavuje ním zaplatený poplatok, pričom žalobca žalovanému požičanú sumu 350 euro vrátil. Uviedol tiež, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že v úverovej zmluve absentuje RPMN aj úrok sadzbu spotrebiteľského úveru ani priemernú hodnotu RPMN, preto je treba žalobcom poskytnutý úver považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov. Uviedol tiež, že skutočnosti uvádzané žalovanom v podanom odvolaní nie je možné zohľadniť v odvolacom konaní, preto tvrdenie žalovaného v tom, že posudzovaná zmluva nie je spotrebiteľským úverom namietal žalovaný až v podanom odvolaní. Navyše úverovú zmluvu je treba posúdiť podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nie podľa zák. č. 258/2001 Z.z.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je treba v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie zo dňa 30.06.2014 po pripustení zmeny žalobného petitu (uznesením zo dňa 21.10.2015 č.k. 17C/180/2014-149) a čiastočného späťvzatia žaloby v sume 33 euro, v ktorej časti súd prvej inštancie konanie(uznesením zo dňa 19.08.2015 č.k. 17C/180/2014-141) zastavil domáhal určenia, že úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04.04.2011 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 154,-eur s úrokom z omeškania vo výške 9% o ročne od 05.04.2012 do zaplatenia. Podanú žalobu odôvodnil tým, že na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere mu žalovaný poskytol sumu 350.-eur s tým, že žalobca mal za poskytnutý úver zaplatiť žalovanému poplatok vo výške 322.-eur, ktorý predstavuje 92% úveru. Uviedol, že takúto výšku poplatku žalobca považuje za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 odsek 1 OZ a teda za neplatnú. Dôvodil, že uvedenú podmienku považuje za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi (ust. § 39 OZ), pretože túto nemožno považovať za odplatu primeranú poskytnutému úveru. V žalobe tiež uviedol, že na

požičanie finančných prostriedkov bol odkázaný a bez stavu odkázanosti by na takéto podmienky úveru, ktoré sú nápadne jednostranne nevýhodné nepristúpil. Poukázal aj na to, že na základe rozhodcovského rozsudku vydaného v súlade s uzatvorenou rozhodcovskou zmluvou z 4.4.2011 podal žalovaný návrh na vykonanie exekúcie a to spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 5.3.2014. Žalovaný sa v rámci predmetného exekučného konania domáha uspokojenia svojich nárokov vyplývajúcich z bianko zmenky, ktorou zabezpečil svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalobcovi. Vyjadril názor, že dohoda týkajúca sa vyplňovacieho práva k bianko zmenke obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť zmluvy je neprijateľnou podmienkou podľa ustanovenia § 53 odsek 1 OZ a je teda neplatná. Žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť vplyvať na obsah zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pretože išlo o formulárovú zmluvu a mohol tak zmluvu ako celok akceptovať alebo odmietnuť. Zároveň dôvodil, že vyššie uvedená zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a preto s poukazom na ustanovenie § 11 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch žalobca úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca všetky svoje záväzky voči žalovanému považuje zaplatením sumy 537.- eur za vyporiadané a zaplatením sumy nad rámec výšky úveru t.j. sumu 154.- eur považuje za bezdôvodné obohatenie, ktorého vydanie si v konaní uplatňuje.

6.V tejto veci súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu rozsudkom zo dňa 09.12.2015, ktorým žalobu zamietol. V dôsledku odvolania žalobcu odvolací súd uznesením zo dňa 31.08.2017 č.k.7Co/347/2016-179 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7.Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie odvolacím súdom správne vec právne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Aj odvolací súd je toho názoru, že strany sporu uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej absentovali náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. j/ i, /k/,y/ zák. č. 129/2010 Z.z., preto súd prvej inštancie prijal správny záver v tom, že posudzovaná zmluva je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ tohto zákona bez úrokov a bez poplatkov. Uvedený záver mal súd prvej inštancie jednoznačne preukázaný zo Zmluvy o úvere č. 405700800 zo dňa 04.04.2011 (č.l. 6 spisu). Ak potom žalobca okrem poskytnutej sumy úveru 350,- euro zaplatil žalovanému aj sumu 154,- euro titulom poplatku za poskytnutie úveru, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu titulom plnenia bez právneho dôvodu, ktoré je povinný žalovaný podľa § 456 OZ vydať.

9.K námietke žalovaného uvedenej až v podanom odvolaní v tom, že posudzovaná zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou, pretože bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka a úver bol poskytnutý žalobcovi za účelom povolania odvolací súd uvádza, že § 366 CSP upravuje novoty v odvolacom konaní a ustanovuje, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že týmto odvolacím dôvodom sa nezaoberal, pretože v priebehu konania žalovaný túto skutočnosť nenamietal. Uviedol ju až v podanom odvolaní, pričom odvolací súd nezistil v odvolacom konaní ani jeden dôvod predpokladaný v ust. § 366 CSP. Žalovanému nič nebránilo túto obranu použiť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo neurobil. Navyše v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 30.09.2014 (č.l.30 a nasl. spisu) sám žalovaný poukazuje na dôvody rozhodnutia ESD vo veci C-453/10 týkajúce sa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

10.Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

11.Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).